

INTERVJU

Janez Janša

Žal ne gre za cesarjeva nova oblačila, ampak ...

Metod Berlec, foto: Gregor Pohleven

Je predsednik slovenske vlade in predsednik Slovenske demokratske stranke. Javnosti je postal znan, ko ga je konec maja 1988 aretirala slovenska Služba državne varnosti in ga izročila zvezni jugoslovanski armadi. Vojaški proces proti četverici JBTZ, ki je potekal v srbohrvaščini, je slovenski narod dvignil na noge. Slovenska pomlad je dobila polet. Komunisti so bili zato prisiljeni razglasiti svoj „sestop z oblasti“. Postal je eden najvidnejših članov Slovenske demokratske zveze. V Demosovi vladi je imel kot obrambni minister eno ključnih vlog pri slovenski osamosvojitvi. Leta 1993 je prevzel vodenje Socialdemokratske stranke Slovenije. Po Depali vasi je postal glavni opozicijski politik, ki je opozarjal na nepravilnosti v družbi in pokvarjenost takratne oblasti. Dolga leta v opoziciji in sodelovanje v Bajukovi vladi 2000 so ga utrdili in mu dali novih izkušenj. Na parlamentarnih volitvah leta 2004 je s svojo stranko, ki se je preimenovala v Slovensko demokratsko stranko, zmagal, kar mu je omogočilo, da je postal premier in je lahko sestavil koalicijsko vlado. Z njim smo se pogovarjali v novih prostorih vlade na Gregorčičevi v Ljubljani, ki pa ne kažejo nikakršnega razkošja (kot ga je mogoče videti v drugih državah), prejsuhoparno funkcionalnost. Njegova pisarna deluje precej asketsko.

Gospod predsednik vlade, za nami je razmeh mirno poletje, v političnem smislu seveda. Kljub temu je julija in avgusta kar nekaj tem polnilo prostor v medijih. Čeprav ste predstavnik izvršilne veje oblasti in naj zato odločitev sodne veje oblasti ne bi komentirali, me zanima vaše mnenje o nedavni odločitvi Višjega sodišča v Mariboru, ki je potrdilo oprostilno sodbo domnevnim napadalcem na nekdanjega novinarja Mira Petka, oziroma kako komentirate dejstvo, da še po več kot petih letih niso uradno znani ne napadalci in ne naročniki napada na Mira Petka?

Temeljna vzroka za takšno stanje sta dva in oba sta med seboj povezana. Tisti, ki so imeli v Sloveniji oblast bolj ali manj nepretrgano zadnjih 60 let, so v tem času zgradili poseben enopartijski, oblasti podrejen pravosodni sistem pa tudi organe pregona in preiskave. Obvladovali so vse – od profesor na fakultetah

do paznikov v zaporih. Celo kriminalisti, ki so delali na važnejših mestih, so morebiti tajni sodelavci Udbe oziroma državne varnosti. Ta mreža se nikoli ni do konca razgradila. Reforma pravosodja iz leta 1994 jo je poskušala celo na neki način obnoviti. Rezultat je bil neučinkovit hibrid, iz katerega je veliko posameznikov, ki so želeli delati dobro in pošteno, pobegnilo, veliko jih je postalo pasivnih in stvari se le počasi normalizirajo. Sicer pa v tem Slovenija ni velika posebnost, podobne tranzicijske probleme, s katerimi se je v tem letu močno ukvarjala EU, imajo v Bolgariji in Romuniji. Poleg velikih sodnih zaostankov, ki so bili pridelani v tem času, smo kot posledico takšnega stanja doživljali tudi reakcije, kot je bila takoj po napadu na Mira Petka, ko so se pristojni organi zganili le toliko, kot je bilo nujno potrebno, saj so vedeli, da Petek ni bil ljub takratni oblasti, ker jo je odkrito kritiziral. Svoje je dodal še lokalni vpliv in klientelistične povezave na Koroškem, od koder so tako ali tako ves tranzicijski čas uvažali operativce za posebne naloge obračunavanja z opozicijo in neodvisnimi novinarji. Razplet, ki je prava sramota, je torej logična posledica stanja in pristopa na samem začetku. Veliko vprašanje je, ali bi sodišče, ko je izrekalo končne sodbe, sploh lahko ravnalo drugače. Zadeve so bile namreč po moje zavožene že bistveno prej. Botri so pravočasno poskrbeli za kritje. Upam, da bo mogoče po normalizaciji razmer, ki se je vendarle začela zaradi truda številnih poštenih in neodvisnih posameznikov v sodstvu, tožilstvu in policiji, v prihodnje primer vendarle raziskati do konca. Pravzaprav sem prepričan, da bo resnica prišla na dan, z njo pa tudi pravično sojenje.

Višje sodišče v Ljubljani je zavrnilo pritožbo vrhovnega državnega tožilca v zadevi Ribičič, da bi uvedli preiskavo zoper osumljenega nekdanjega visokega funkcionarja Ozne za Slovenijo zaradi kaznivega dejanja hudo delstva nad civilnim prebivalstvom. Po mnenju sodišča naj bi bilo premalo dokazov, medtem ko generalna državna tožilka Barbara Brezigar trdi, da jih je dovolj. Nekako se zdi, da gre v tem primeru za politično odločitev

sodišča, ki brani pomembnega funkcionarja prejšnjega, komunističnega režima.

Deloma sem na to vprašanje že odgovoril, saj je temeljni vzrok enak kot v primeru Petek. S tega vidika odločitev sodišča ni bila nikakršno presenečenje. Bolj je presenetilo dejstvo, da se je ob tem primeru predsednik ZZB prostovoljno oklical za advokata strahotnih zločinov. Očitno povezava krvavih rok nemoteno deluje tudi v 21. stoletju.

Obstaja ocena, da je del slovenskega sodstva še ujetnik starih časov. Kaj lahko pri tem naredita zakonodajna in izvršilna veja oblasti, da bi bilo celotno slovensko sodstvo primerljivo z zahodnoevropskim?

Kot sem že omenil, normalizacija kljub vsemu poteka, čeprav je počasna. Bo pa uspela, če ne bo znova nasilno pretrgana kot leta 1993. Mogoče bi pomagali oziroma tok pospešili ukrepi, kot jih je EU nedavno terjala od Bolgarije.

Ustava RS v 105. členu zelo natančno določa, da je funkcija predsednika republike nezdržljiva z opravljanjem druge javne funkcije ali poklica. Če je nekdo predsednik gibanja, ki je registrirano kot društvo, hkrati pa to gibanje na sprevržen način sodeluje v volilni kampanji in podpira nekatere kandidate, je to že na prvi pogled sporno, saj sta hkrati zlorabljeni institucija društva, ki je po definiciji nepolitичno združenje, kot tudi institucija predsednika republike, ki ne bi smel opravljati nobene druge javne funkcije. Kaj bo v tem primeru storila vlada, da zavaruje ustavo?

Tako vlada kot poslanci sami lahko predlagajo nekatere ukrepe v primerih, če predsednik republike krši ustavo, vendar bi se temu vsekakor radi izognili. Že tako zaradi nekaterih solističnih potez preveč trpi ugled države.

Predsednik republike na kritike, ki letijo na opravljanje njegove funkcije, sploh ne odgovarja neposredno, temveč samo prek spletnega foruma svojega gibanja kot Janez D. Tam se prelevi iz državnega funkcionarja, ki je pri-segel, da bo spoštoval ustavni red, v vsevedne-ga in vsemogočnega kritika, v razsvetljeno ►

► **osebnost, ki obračunava z vsem in vsakomer. Enkrat z vlado, enkrat s cerkvijo pa z mediji. Poznate kak podoben primer takšnega ravnanja državnega predsednika?**

Ne poznam. Sicer je v svoji kritiki imperializma nekoliko podoben Hugu Chavezu, vendar pri slednjem ne zasledimo takšnih poudarkov v smeri ideologije new agea. Pravzaprav se zdi, da se je izhodiščna marksistična izobrazba spojila z new agem. Včasih so bili na eni strani ozaveščeni proletarci in na drugi nazadnjaški kapitalisti, kulaki in inteligenca. Danes pa predsednik loči ljudi na tiste, ki so z njim in so zaradi tega na višji stopnji zavesti, in tiste, ki se z njim ne strinja in zato še vedno blodijo v temi.

Nekje sem prebral, da ste mu prav vi podarili knjigo Martina Kojca, ki jo sam navaja kot eno temeljnih del, zaradi katerega naj bi prišlo pri njem do osebnostne preobrazbe. Ali to drži?

Drži.

Vas zaradi tega kaj peče vest?

Seveda ne. Kojčeva dela, predvsem Učbenik življenja in Pot k sreči, je prebralo na tisoče ljudi, pa zaradi tega niso dobili kompleksa večvrednosti. Kojc je motivacijsko silno pomembno orodje, še posebej za ljudi v stiski. Pomaga odkrivati notranje moči, ki se jih običajno ne zavedamo. Vendar pa tako kot povsod pretiravanje škoduje.

Ali gre po vsem povedanem v primeru Drnovška za cesarjeva nova oblačila ali je cesar nag?

Daljši molk. Žal mi je, da moram to reči. Mislim, da ne gre za cesarjeva nova oblačila, ampak da je cesar nag.

Zanimivo. Vas kolegi iz drugih držav kdaj vprašajo po motivih za nekatere solistične poteze predsednika republike?

Kar pogosto, še posebej po njegovih predlogih glede Kosova in po protestih ameriške administracije zaradi nespretnega vmešavanja v dolgotrajne in resne poskuse urejanja razmer v Darfurju.

Slovenska javnost ima občutek, da se za stisko ljudi v Darfurju pred pobudo Janeza D. mednarodna skupnost sploh ni zanimala.

Zmoten občutek. Samo ZDA prispevajo letno precej nad tisoč milijonov dolarjev za humanitarno pomoč ljudem v Darfurju. Naš prispevek je v primerjavi s tem zanemarljiv. Številne evropske države imajo v Darfurju veliko svojih državljanov v humanitarnih organizacijah. Ko smo pred kratkim obiskali muzej holokavsta v Washingtonu, smo videli, da tam delijo zelo ostra opozorila o genocidu v tej sudanski pokrajini. Na pogovorih v ameriškem kongresu smo lahko slišali veliko zelo

Zadeve so bile namreč po moje (v primeru Petek, op. ur.) zavožene že bistveno prej. Botri so pravočasno poskrbeli za kritje. Upam, da bo po normalizaciji razmer /.../ resnica prišla na dan, z njo pa tudi pravično sojenje.

natančnih informacij o položaju v Sudanu. Drži pa, da je predsedniku uspelo zelo povečati pozornost slovenske javnosti za trpljenje ljudi zunaj naših meja, kar je vsekakor pozitivno. Dejansko smo preveč obrnjeni k sebi, premalo pa se zavedamo velikega trpljenja milijonov ljudi po svetu.

No, pogledva še vaše zunanje politične aktivnosti. Kako vam je uspelo v dobrega pol leta obiskati London, Berlin, Washington in Moskvo, hkrati pa v Sloveniji gostiti predsednika evropske komisije in generalnega sekretarja Nata?

Slovenija ima dober sloves v svetu. Naših prednosti in sposobnosti se bolj zavedajo zunaj kot doma. Imamo tudi sposobno diplomacijo, poleg tega smo v tem mandatu v zunanje politično dejavnost uvedli bolj načrtno delo. V prvi polovici mandata smo se osredinili na gospodarsko diplomacijo in izboljšanje položaja Slovenije v svetu, kar smo z dobrim predsedovanjem OVSE, omenjenimi obiski in uspešno kandidaturo za predsedovanje odboru guvernerjev Agencije za jedrsko varnost izpolnili. V drugi polovici mandata pa nas čaka podrobnejše seznanjanje s problemi držav članic EU in na koncu predsedovanje EU. To pa bo daleč največji slovenski zunanje politični in organizacijski izziv po osamosvojitvi.

Kako smo nanj pripravljeni?

Nikoli ne moreš biti preveč pripravljen na tak izziv, zato trdo delamo in si ne delamo iluzij, da problemov ne bo. Vendar bomo tudi to zmogli.

Slika pri urejanju odnosov s sosednjo Hrvaško je nekoliko manj optimistična. Se bo tu kaj premaknilo?

Drži. S stanjem ne moremo biti zadovoljni. Na začetku mandata smo poskusili z novimi prijemi in veliko dobre volje, verjamem da na obeh straneh, vendar je to kmalu po brionski izjavi naletelo na politiko izvršenih dejstev, ki se ji hrvaška administracija žal ni odrekla. Njihov dogovor z Italijo o razdelitvi epikontinentalnih pasov na Jadranu brez vključitve Slovenije iz avgusta lani je pokopal upe na novo dobo urejanja mejnega vprašanja. Vendar pa ni Slovenija tista, ki se ji na vrat na nos mudi. Seveda bi si vsi želeli, da se ta vprašanja rešijo v, kolikor je mogoče, obojestransko zadovoljstvo. Vendar smo mi v letih, ko je sosednja država vlekla nekatere solistične enostranske poteze in spreminjala stanje iz leta 1991, kljub neustreznim konkretnim odgovorom strateško svoj položaj s članstvom v EU in Natu vseeno močno popravili. Zato res ni nikakršnega razloga za kakšno nervozna enostranska dejanja z naše strani. Sosea ima nerešena mejna vpra-

šanja tudi s Črno goro, Srbijo ter Bosno in Hercegovino. Tako EU kot Nato nista indiferentna do takšnega stanja države kandidatke.

Je letošnje relativno zatišje v Piranskem zalivu napoved boljših časov v odnosih s Hrvaško?

Ne bi si upal biti takšen optimist.

Ali ta čas potekajo kakšne aktivnosti, s katerimi bi rešili vsaj kakšno nerešeno vprašanje med Slovenijo in Hrvaško?

Potekajo, vendar o njih nima smisla javno govoriti. Prvič zato ne, ker ne vemo, ali bodo dale rezultat, in drugič, ker ne bi rad posnel mal medijske diplomacije prižiganja pretiranih pričakovanj in obtoževanja vseh povprek, kot to počno nekateri drugi.

Precej prahu so dvignili zapleti, povezani z dvojezičnimi napisi na avstrijskem Koroškem, ki so postali predmet slovenskega notranjepolitičnega obračunavanja. Pojavili so se očitki, da Slovenija premalo odločno zastopa interese slovenske manjšine, da se je zaletela pri pozdravljanju uredbe o dvojezičnih napisih, ki naj bi bila dolgoročno škodljiva in naj bi celo pripomogla, da bi se dvojezično ozemlje zožilo.

Dvojezično ozemlje se bo zožilo, če bo tam čedalje manj slovensko čutečega in slovensko govorečega prebivalstva. Obcestne table z dvojezičnimi napisi so pomemben zunanji simbol, vendar niso ključni dejavnik. Nič nam ne bo pomagalo, če danes postavimo dvojezične table in pozabimo na bistvo, torej na ohranjanje slovenske manjšine, na ljudi. V tem primeru bi se čez deset ali dvajset let, ko ne bi bilo več slovensko govorečih prebivalcev v krajih, označenih z dvojezičnimi tablam, te podrle same od sebe. Občutek imam, da nekateri posamezniki v naših manjšinskih organizacijah na avstrijskem Koroškem, zaslepljeni z notranjimi spori in prestižem ter skrbjo za materialno preskrbljenost lastne funkcije, pozabljajo na bistvo in se osredinjajo le na medijsko najodmevnejše podrobnosti. Pri tem pa preveč pozabljajo na ohranjanje in širjenje slovenske kulture in jezika med manjšino ter na skrb za njeno gospodarsko moč.

Kako komentirate dejstvo, da je avstrijska vlada poskušala z ustavnim zakonom urediti problem dvojezičnih napisov in se s tem izogniti odločbam avstrijskega ustavnega sodišča, po katerem bi morala postaviti dvojezične napise v krajih, kjer živi nad deset odstotkov slovenskega prebivalstva?

Predlog ustavnega zakona je poskus trajne ureditve problema, ki je na žalost odprt desetletja. V vsem tem času je potekala pospešena asimilacija naše manjšine. Že to dejstvo nas postavi pred logično vprašanje, ali je nerešen problem nam v škodo ali v korist. Seveda pa je velika razlika med predlogom, ki je vseboval tako imenovano odprtostno klavzulo in je omogočal

postavljanje dodatnih dvojezičnih tabel v skladu s krepitvijo slovenske manjšine, in predlogom, ki bi zabetoniral obstoječe stanje, in to, kot pravite, v izrecnem nasprotju z odločbo avstrijskega ustavnega sodišča. Če je bil prvi predlog pogojno sprejemljiv kot podlaga za večfazno rešitev problema, pa je drugi nesprejemljiv, zato ga tudi ni nihče podprl – ne predstavniki naših manjšinskih organizacij ne slovenska vlada.

Ali to ne spominja na dogajanje v Sloveniji leta 2000, ko je levica z ustavnim zakonom izničila odločbo ustavnega sodišča po ugonitvi večinskega volilnega sistema?

Deloma zagotovo. A kot veste, je Beneška komisija z mednarodno avtoriteto takšno rešitev označila kot sprejemljivo. Mogoče bi se na to dejstvo lahko spomnili tisti iz LDS, ki so tako rešitev leta 2000 predlagali in ki danes v primeru avstrijskega ustavnega zakona merijo z drugimi vatli načelnosti.

Pojavili so se tudi očitki, da je Slovenija tako obzirna do Avstrije zaradi njene domnevne pomoči Sloveniji pri reševanju sporov s Hrvaško. Na proslavi v Beltincih ste verjetno zato zatrdili, da Slovenija nikoli ne bo trgovala z manjšinskimi pravicami.

Da tega ni počela vse od osamosvojitve naprej in da tega ne bo počela niti v prihodnje. Trditev o kupcijah s podporo Avstrije slovenskim predlogom pri reševanju odprtih zadev s Hrvaško je ne samo neresnična, temveč tudi zlonamerna. Tisti, ki jo je izrekel, namreč ve,

da to ni res in da kaj takšnega ne piše v nobeni brzojavki. Po mojem mnenju je dokazljivo zagrešil dvojno kaznivo dejanje. Nezakonito si je prilastil zaupen diplomatski dokument, nato pa je še lažno obtožil Slovenijo.

Že dobro leto in pol vodite slovensko vlado. Kako ocenjujete njeno dosedanje delo?

Vlada dela na zgornji meji svojih zmoglosti. Ni ministra oziroma ministrice, ki si ne bi maksimalno prizadeval za uresničevanje vladnega programa. Tudi med pravkar minulimi dnevi dopusta smo postorili veliko, nekateri so delali praktično ves čas. Seveda pa se vsi srečujemo s svojimi osebnimi omejitvami in z objektivnim stanjem po posamičnih področjih, kjer so nekateri problemi z globokimi koreninami praktično nerešljivi čez noč.

Konec lanskega leta ste opozorili, da na nekaterih ministrstvih bolj posli vodijo ministre kot ministri posle. Ali razmišljate o kakšni rekonstrukciji vlade oziroma zamenjavi kakšnega ministra?

Najbrž mi boste pritrdili, če povem, da o takšnem razmišljanju, tudi če bi obstajalo, ne bi bilo smiselno razpredati po časopisih prej, preden koraki ne bi bili usklajeni v koaliciji. Kot veste, nimam prostih rok pri teh potezah.

Kako je z ministrom za razvoj? Bo urad za razvoj še naprej vodil »samo« državni sekretar?

Težišče dela vladne službe za razvoj prehaja iz priprave koncepta reform in bedenja nad

Danes predsednik loči ljudi na tiste, ki so z njim in so zaradi tega na višji stopnji zavesti, in tiste, ki se z njim ne strinjajo in zato še vedno blodijo v temi.

pravilnim prelivanjem koncepta v ustrezno zakonodajo v spremljanje izvedbenih reformnih ukrepov ter usklajevanje uresničevanja resolucije o nacionalnih razvojnih projektih. Ta je v fazi usklajevanja znotraj koalicije in Partnerstva za razvoj. Glede vodenja službe pa so po zakonu tri možnosti. Vodi jo lahko direktor, državni sekretar ali minister brez listnice. Glede na dejstvo, da ključne reformne ukrepe usklajujem sam, ta čas ni potrebe po novem ministru.

Lani je vlada RS sprejela strategijo razvoja, program gospodarskih in socialnih reform, letos pa še komunikacijsko strategijo v podporo izvedbi strategije razvoja Slovenije in reformam. Menite, da bodo sprejeti dokumenti realizirani v takšni obliki, kot so zastavljeni?

Verjamem da v veliki meri. Zavedam pa se, da lahko vlada izpelje le tiste reforme, ki jih v obliki nove zakonodaje izglasuje parlament. Nič nam ne pomagajo dobre ideje, če jih ne ►

► moremo uzakoniti. Pričakujem torej soliden kompromis, s katerim bomo ostali znotraj svojih strateških razvojnih ciljev: ob ohranitvi makroekonomske stabilnosti v naslednjih letih dosegati povprečno za tri odstotke večjo gospodarsko rast, kot bo povprečje v EU. Na ta način bomo lahko bistveno povečali blaginjo vseh ljudi v Sloveniji.

Dohitevanje povprečne razvitosti EU do leta 2013 je zelo ambiciozen cilj in predstavlja zgornjo mogočo mejo rasti slovenskega gospodarstva. Kako naj bi to dosegli?

Z uresničitvijo strategije razvoja Slovenije in reformnih ukrepov. Z vlaganjem v edini strateški vir, ki ga imamo, v ljudi, v znanje, v nas same. S pocenitvijo upravljanja z državo, sprostitev podjetniških potencialov, z davčno razbremenitvijo dela in gospodarstva, liberalizacijo šolstva in omogočanjem mladim, da pridobijo takšno stopnjo izobrazbe in znanja, kot so ga naravno zmožni brez socialnih omejitev. Z dokončanjem in zgraditvijo moderne prometne in energetske infrastrukture. Ob tem bomo ohranili doseženo solidno raven pokojninskega in socialnega varstva ter pospešili razvoj v regijah, ki zdaj zaostajajo.

Kaj se dogaja na področju enotne davčne stopnje in kaj kažejo izračuni?

Vlada lahko izpelje le tiste reforme, ki jih v obliki nove zakonodaje izglasuje parlament. /.../ Pričakujem torej soliden kompromis, s katerim bomo ostali znotraj svojih strateških razvojnih ciljev.

Enotna davčna stopnja je ena od možnosti za poenostavitev danes zelo zapletenega davčnega sistema v Sloveniji. Ker pa ima ta model zelo veliko političnih nasprotnikov, ki sicer mnogokrat sploh ne vedo, čemu nasprotujejo, smo izdelali tudi druge variante, s katerimi bi lahko dosegli enake ali podobne rezultate. Kakšna bo končna odločitev glede zakonskih predlogov, bo odvisno od usklajevanja znotraj koalicije in partnerstva.

Vlada je potrdila tudi program umika države iz gospodarstva, do česar so bili nekateri skeptični. Napovedali ste tudi, da dopuščate usklajeno prodajo. Ali lahko zagotovite, da bo ta prodaja pregledna in se ne bo dogajalo tisto, čemur smo bili priče v preteklih letih, ko so se marsikatero prodaje zgodile pod mizo oziroma na t. i. sivem trgu?

Postopki se vodijo v skladu z zakonodajo, ki smo jo ponekod popravili tako, da sistem sam preprečuje velike manipulacije in oškodovanja. Vnaprej vam seveda ne morem zagotoviti, da ne bo nikjer prišlo do nobene napake. Vendar bomo na preži in vsi, ki so odgovorni za konkretno izpeljavo privatizacije, vedo, da bodo v tem primeru deležni sankcij, kajti sedanja vlada in koalicija ne bosta branili nezakonitih ravnanj, kot se je to dogajalo npr. v primeru banke SIB ali Sociusa v preteklosti.

Nekaterim se zdi, da je zamisel o umetnem otoku v slovenskem morju, kot ga predvideva nova vladna resolucija o razvojnih projektih do leta 2023, utopična, čeprav je res, da je v resoluciji to predvideno kot turistična zanimivost. Anketa, ki jo je lani po naročilu izolske občine opravila agencija Spem, pa je pokazala, da zamisel podpira tri četrtine Slovencev. Kakšne so dejanske možnosti, da to uresničimo, navsezadnje je imela Slovenija v zgodovini že dva otoka, Izolo in Koper, pa so ju v brezkompromisni urbanizaciji pred približno sto leti združili s kopnim?

Zamisel je povsem uresničljiva, seveda če jo vzamemo resno. Na desetine umetnih otokov so naredili po svetu v zadnjem obdobju in ne vem, zakaj Slovenci ne bi bili sposobni tega. Navsezadnje smo izpeljali že veliko zahtevnejših gradbenih projektov.

Opozicija, predvsem LDS, je do vlade zelo kritična. Kako pa vi ocenjujete njo?

Bila je konstruktivna pri spremembi ustave, ki bo omogočila hitro ustanavljanje pokrajin. Za ta korak zasluži pohvalo. Nesprejemljivo pa je, da zunanje politične teme grobo izkorišča za notranje obračune, saj s tem ne škoduje le vladi, temveč Sloveniji kot državi.

Pahorjevi Socialni demokrati so praznovali 110-letnico socialdemokracije na Slovenskem. Poskušajo se distancirati od komunističnih korenin. Ali vstopajo v prostor, kjer je bila prej vaša SDS?

Ne bi rekel. SDS je svoj prostor ne samo ohranila, ampak ga je močno razširila. Mogoče se motim, a Borut Pahor lahko sam naredi kar koli, pa večina njegovih poslancev in celo podmladek ZL, Mladi Forum, ki je očitno ponosen na totalitarno in represivno zgodovino svoje stranke oz. njenih predhodnic, ne bo nikoli s prepričanjem vstopil v moderen politični prostor, v katerem se oblikuje prihodnost. Ljudje namreč čutijo, ali je nekdo s prepričanjem za nekaj ali pa to dela samo zaradi volilnega izida.

Pred nami so lokalne volitve, ki na delovanje vlade za zdaj še ne vplivajo, saj ta, čeprav je koalicijska, deluje zelo usklajeno. Kakšen izid pričakujete kot predsednik SDS?

Pričakujem boljši rezultat, kot smo ga dosegli na zadnjih lokalnih volitvah. Seveda govorim v seštevkih. Sicer pa je vsaka občina svoj volilni prostor in v vsakem od teh se bo realno meril uspeh ali neuspeh. Moja velika želja je, da bi dobili v občinah še sposobnejša vodstva, ki bodo znala povezati ustvarjalne potenciale znotraj svojih meja in bodo hkrati razumela potrebo po konstruktivnem sodelovanju z državno ravno ter bodo seveda sposobna sooblikovati nove slovenske pokrajine, kar bo naš prvi notranji izziv po lokalnih volitvah. ■

